

ת"פ 29427/03/13 - מדינת ישראל נגד אלכסיי נוחימוביץ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 29427-03-13 מדינת ישראל נ' נוחימוביץ

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלכסיי נוחימוביץ

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד תמיר גינדין ועליזה שירן

ב"כ הנאשם: עו"ד דנה פישר דורי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

א. **תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

ב. **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום התגוררו הנאשם והמתלון, יליד 1942, כל אחד בדירתו שלו, כאשר הנאשם ומשפחתו התגוררו בשכירות בבניין בפתח תקווה (להלן: "**הבניין**"). במועד הרלוונטי לכתב האישום תפקד המתלון כוועד הבית בבניין.

3. בתאריך 12.3.13, בשעה 09:40, בלובי הבניין, פגש הנאשם את המתלון והתגלע ביניהם ויכוח על אודות לכלוך, שנגרם כתוצאה מתיקון אופנועים על ידי הנאשם בחניית הבניין. בנסיבות אלו, ולאחר שהמתלון פגע לנאשם ברגל, תקף הנאשם את המתלון, שהינו זקן, בכך ששלח אגרוף לפניו של המתלון. כתוצאה מכך, נגרמו למתלון חבלות בדמות חתך עמוק בלחי הפנימית, נפיחות ושריטה באמת יד שמאל. כמו כן, פגע הנאשם בשיניו התותבות של המתלון וגרם להן נזק.

4. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן. עמדת המאשימה הינה למאסר בפועל, וכן מאסר מותנה על עבירת איומים, קנס ופיצוי למתלון. ההגנה טען חופשי.

תסקיר שירות המבחן

5. על-פי תסקיר שירות המבחן מיום 19.12.13, הנאשם כבן 36, עלה ארצה בשנת 1997. הנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים. מתגורר עם משפחתו בפתח תקווה ועובד כמסגר. מגיליון רישומו הפלילי עולה כי אין לחובתו הרשעות קודמות.

6. באשר לעבירות הנוכחיות, נטל הנאשם אחריות על ביצוען. מסר כי ברקע להן סכסוך בינו לבין המתלונן, שבאותה עת היה שכנו. לדבריו, התנהגותו התוקפנית היוותה תגובה לגידופים ואלימות מילולית ואף פיזית מצד המתלונן כלפיו. ניכר כי כיום מודע הנאשם לדרכים מותאמות כאלטרנטיבה להתנהגותו הבעייתית והאלימה. הנאשם היה ער לתחושות ולרגשות המתלונן ולנזק שגרם. הנאשם שלל אפשרות להישנות עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן התרשם כי ההליכים המשפטיים מהווים לנאשם אפקט מרתיע.

7. שירות המבחן התרשם כי העבירות הנוכחיות בוצעו מתוך אימפולסיביות וקושי לווסת דחפים. מדובר בהתנהגות אשר עד לתחילתו של סכסוך השכנים לא אפיינה את הנאשם. ניכר כי הנאשם הצליח לשמור על אורח חיים תקין, תפקד באופן חיובי במסגרות המקובלות ונמנע מהסתבכות עם החוק, עד לביצוע העבירות הנוכחיות. כן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות אלימים ועבריינים. ניכר כי לנאשם יכולת הבנה והפנמה באשר לאסור ולפסול שבהתנהגותו. שירות המבחן העריך כי עונש חינוכי ומוחשי, כשירות לתועלת הציבור, הולם מקרה זה.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד תמיר גינדין וחלי אמיתי, הנאשם יליד 1977, נעדר עבר פלילי. הנאשם פגע בשלמות גופו של המתלונן שהינו בן 71. לא יעלה על הדעת שבעקבות ויכוח שמהותו שמירת סדר וניקיון בבניין מגורים, הנאשם הכה את המתלונן. מדובר בעבירות אשר מקימות פוטנציאל סיכון ומחייבות את העדפת האינטרס הציבורי, וזאת על ידי השתת ענישה משמעותית ומציבת גבולות. מתחם הענישה הראוי נע בין מספר חודשי עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על-פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם נטל אחריות למעשיו והביע חרטה עליהם. המאשימה עתרה להטלת מאסר בפועל ברף העליון של המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד דנה פישר-דורי, הנאשם כבן 36, ללא עבר פלילי. על-פי תסקיר שירות המבחן, מדובר באירוע שהינו חריג לאורחות חייו של הנאשם. מדובר במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי, כאשר שירות המבחן מצוין כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות אלימים ועבריינים. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן, הביע חרטה על מעשיו, הבין את הפסול שבהם ואף גילה אמפתיה למתלונן. בעקבות האירוע, הנאשם ומשפחתו עזבו את בניין המגורים שבו התגוררו. ב"כ הנאשם טענה כי על אף העובדה שהיה קיים סכסוך שכנים בין הנאשם לבין המתלונן, האירוע לא היה מתוכנן. הנאשם לא הגיע במטרה לנקוט באלימות, אלא מדובר באירוע ספונטאני. הנאשם לא היה מודע לגילו של המתלונן, ואף אם היה מודע לגילו, אין בכך כדי להצדיק נקיטת אלימות כלפיו. העבירה של תקיפת זקן לא מיועדת למקרים כגון אלה, ולכן העונש שיושט על הנאשם צריך להיות בהתאם. ההליך המשפטי היווה הרתעה עבור הנאשם. הנאשם מפרנס ארבעה ילדים קטנים. ב"כ הנאשם עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

10. הנאשם עצמו טען כי "למד את לקחו".

דין

11. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד עונשים נלווים.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה, שהינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו פגיעה בביטחון ובשלמות גופו של אדם, במיוחד קשישים.

14. על אודות חשיבות הערך המוגן ומידת הפגיעה בו ניתן ללמוד מעיון בסעיף 368(א) לחוק העונשין שבו הורשע הנאשם, אשר קובע עונש מרבי של חמש שנות מאסר. בנוסף, סעיף 368(ד) כי "הורשע אדם בעבירה לפי סעיף זה, יוטל עליו עונש מאסר, שלא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, כולו על-תנאי". בכך ביקש המחוקק ליתן ביטוי לחומרת העבירה, ולצורך להשית בגינה ענישה של ממש, שהינה ענישה קונקרטית.

בית-המשפט העליון חזר בשורה של פסקי דין על הצורך להילחם בנגע האלימות, באמצעות הטלת עונשי מאסר משמעותיים. כך למשל נקבע בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות.

...

אף אם נניח כי המתלונן נהג שלא כשורה במהלך האירוע, אין בכך בשום אופן כדי להצדיק את התגובה האלימה והבריונית מצד המערער. המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדין נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער".

15. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בערך המוגן. הנאשם הכה את המתלונן בפניו באמצעות אגרופו. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן חבלות בדמות חתך עמוק בלחי הפנימית, נפיחות ושריטה באמת יד שמאל. כמו כן, פגע הנאשם בשינוי התותבות של המתלונן וגרם להן נזק.

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 6790/12 **גולד נ' מדינת ישראל** (20.9.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה חמורה, היזק בזדון ובתקיפה סתם. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מ-12 חודשי מאסר בפועל ל-20 חודשי מאסר. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

ב. בעפ"ג (מח' ים) 32535-05-13 **גרובוסקי נ' מדינת ישראל** (12.6.13), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של תקיפת זקן ואיומים, ונדון למאסר בפועל למשך 15 חודשים.

ג. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 33883-11-13 **בן אברהם נ' מדינת ישראל** (29.12.13), נדחה

ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, והוטלו עליו 6 חודשי עבודות שירות. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ (נת') 46869-03-11 **מדינת ישראל נ' קשוטקין** (12.2.12), הורשע נאשם בביצוע עבירות של תקיפת זקן, היזק לרכוש במזיד ובגניבה, ונדון ל- 6 חודשי עבודות שירות.

ה. בת"פ (ב"ש) 48500-08-10 **מדינת ישראל נ' גירשברג** (5.7.11), הורשע נאשם בביצוע עבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם ובעבירות נלוות, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ו. בת"פ (פ"ת) 49978-03-12 **מדינת ישראל נ' אקס** (26.11.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפת זקן, והוטלו עליו 3 חודשי עבודות שירות. ערעור על גזר הדין תלוי ועומד בפני בית המשפט המחוזי מרכז.

ז. בת"פ (ב"ש) 1663-09 **מדינת ישראל נ' פרילוצקי** (23.5.11), הורשע הנאשם בביצוע שלוש עבירות של תקיפת זקן ובעבירות איומים, והוטל עליו עונש מאסר על תנאי, וכן צו מבחן למשך 18 חודשים.

17. מסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה מביצוע העבירות עלול היה להיגרם למתלונן נזק חמור הרבה יותר מכפי שנגרם לו.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה מביצוע העבירות, למתלונן נגרמו חבלות בדמות חתך עמוק בלחי הפנימית, נפיחות ושריטה באמת יד שמאל. כמו כן, פגע הנאשם בשינוי התובנות של המתלונן וגרם להן נזק.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; סכסוך שכנים על אודות לכלוך שנגרם כתוצאה מתיקון אופנועים על ידי הנאשם בחניית הבניין, הוא שגרם לנאשם לבצע את העבירות. אף העובדה שהמתלונן פגע ברגלו של הנאשם, עמדה כרקע למעשה.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל משירות לתועלת הציבור וכלה ב- 12 חודשי מאסר בפועל.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; מובן כי מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות יפגע בנאשם.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם**; מובן כי הטלת עונש קונקרטי תפגע אף

במשפחתו של הנאשם. הנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים, אותם הוא מפרנס.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם נטל אחריות למעשיו, הביע חרטה הן בפני בית המשפט והן בפני שירות המבחן. כמו כן, על-פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם היה ער לתחושותיו ולרגשותיו של המתלון ולנזק שגרם.

ד. יש ליתן משקל אף לכך שהנאשם ומשפחתו עזבו את בניין המגורים שבו התגוררו ושוב מתגורר המתלון, ועברו להתגורר במקום אחר.

ה. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; הנאשם נעדר עבר פלילי.

21. עוד יש ליתן את הדעת לשיקולי הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.

22. באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש לגזור על הנאשם עבודות שירות, וזאת לצד עונשים נלווים. שירות המבחן אמנם המליץ להסתפק בעונש של שירות לתועלת הציבור, ומן הראוי ליתן משקל להמלצה זו, ברם בשים לב לחומרת העבירה ולאור עקרון ההלימה, סבורני כי לא ניתן לאמץ המלצה זו.

הרכיבים הכספיים

23. למתלון נגרמו חבלות, נגרם נזק לשיניו התותבות, וכן עגמת נפש כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ועל כך יש לפצותו.

סוף דבר

24. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות**. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות, במועצה הדתית ראש העין תחילת עבודות השירות ביום 13.5.14.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום כל עבירה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. פיצוי למתלון, עד תביעה מס' 1, בסך של 10,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.8.14, ויועבר למתלון בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.